Bala et Atibala appellatorum, quæ vates eos docuerat, potestate in itinere non fatigabantur, ac si a matris latere incederent.

- 10. Per amici patrii, temporum antiquorum gnari, rerum olim gestarum narrationes, quasi curru vectus, Raghuides currui adsuetus, cum fratri minore iter pedestre non sentiebat.
- 11. Lacus suppeditabant illis aquam dulcem, aves cantum aures deleetantem, venti odoriferum florum pulverem, nubesque umbram suam.
- 12. Eremitæ non ex aquis lotis splendentibus, neque ex arboribus lassitudinem levantibus, tantam capiebant delectationem, quantam e dulci utriusque juvenis adspectu.
- 13. Dasarathides, castigationum sylvam ingressus, arcu instructus, corpore suo pulchro, non vero factis, effigies erat Kámadevæ, cujus corpus a Siva combustum erat.
- 14. Uterque juvenis in via, vastata a Suketuis filia, cujus imprecationem a Visvámitra audiebant, facili opera intendebant arcus, extremis eorum partibus in solum innixis.
- 15. Tádaka vero, nervorum sono audito, apparuit, obscuræ noctis colore prædita, pendula crania in auribus gestans, atris nubibus similis, in quibus grues volitant.
- 16. Vehementi sua celeritate arbores in via concutiens, hominum mortuorum pannis induta, horribiles clamores edens, adorta est Bharatæ fratem majorem, turbinis instar e cœmeterio orti.
- 17. Raghuides cum conspiceret illam, altero brachio macro erecto irruentem, hominum intestinis in crura dependentibus cinctam, feminam occidendi verecundiam una cum sagitta emisit.
- 18. Vulnus, quod Rámæ sagitta inflixit Tádakæ pectori, saxi instar duro, morti, nondum in hunc locum aggressæ, aditum ad Rákshasos aperuit.
- 19. Illa, corde sagitta fisso, procidens, non tantum sylvæ suæ solum, sed etiam Rávanæ felicitatem, trimundii victoria stabilitam, tremere fecit.
 - 20. Noctivaga illa, Rámæ, tanquam Kámadevæ sagitta gravi in corde